

Ekskursija uz „Skrīveru saldumiem”

2019.gada 2.aprīlī mēs, Jelgavas 4.vidusskolas
8.c klases 25 audzēkņi un skolotāja,
devāmies uz „Skrīveru saldumiem” projekta
„Skolas soma” ietvaros.

Mums patīk braukt, tāpēc pusotra stunda aizritēja nemanot. Kad braucām pāri Ķeguma HES, tad varējām vērot, kā pa slūžām gāžas ūdens, jo tobrīd tās bija atvērtas.

„Skrīveru emociju fabrikai” ir dažādas ekskursiju programmas, mēs izvēlējamies to, kur atļauts ieiet ražošanas telpās.

Pirms tam noklausījāties instruktāžu, uzvilkām halātus, uzlikām cepurītes. Jau gērbjoties varējām cienāties ar tikko izgatavotām gotiņām.

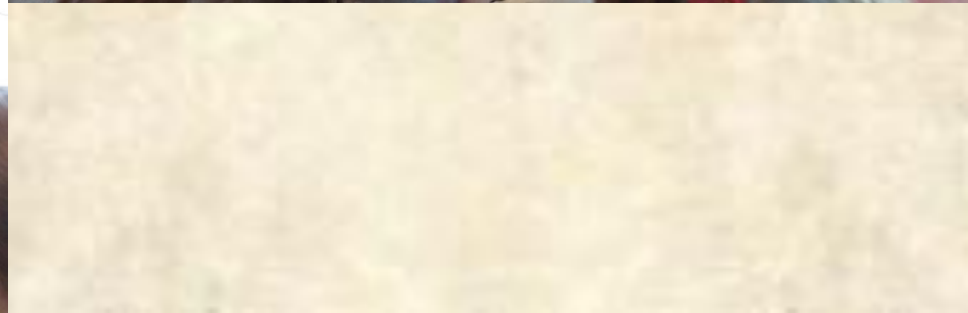
Tad izstaigājām ražošanas telpas, kur izstrādājumus iesaiņo, uzglabā, līdz nonācām pie strādniecēm, kuras gotiņas jau ietin papīros. Viņu roku veiklību varēja tikai apbrīnot, kā arī brīnīties par daudzajiem kilogramiem, kurus viņas dienas laikā iesaiņo. Darbinieces smaidīgas lūkojās mums pretim, bet rokas ne uz brīdi neapstājās. Viena no darbiniecēm fabrikā strādā jau 50 gadus. Vērojot viņu darbu (jāstrādā no 8.00 līdz 17.00), spriedām, vai vēlētos tādu darbu darīt paši.

Pēc tam devāmies uz telpām, kurās noskatījāmies filmu par fabriku, likām 3 dažādas puzzles. Tās bija arī sacensības, kurās uzvarētāji saņēma dažādus fabrikas ražojumus. Šeit drīkstēja arī fotografēties.

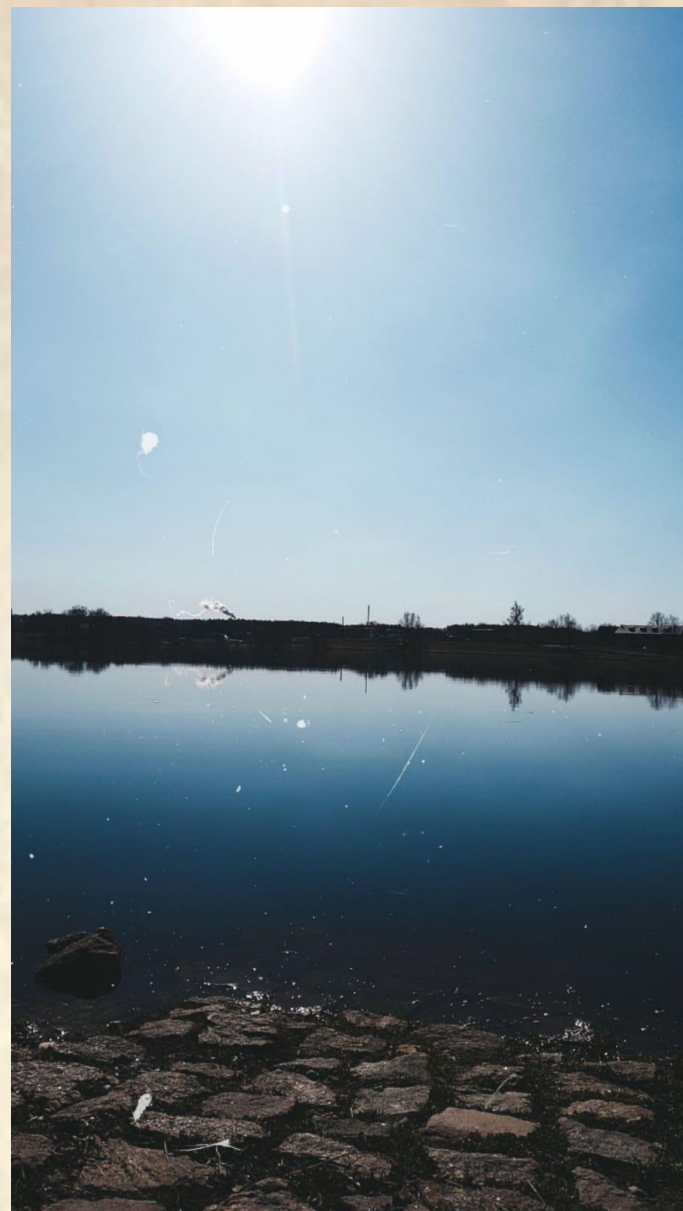
Pēc tam fabrikas veikaliņā varējām iegādāties fabrikas izstrādājumus.

Tā kā bija pienācis jau
pusdienlaiks, tad devāmies
Uz „Klidziņu”. Tie, kuri
nevēlējās pusdienot, Daugavas
krastā baudīja saules starus un
priecājās par saulaino
brīvdienu.

Atpakaļceļā izstaigājām arī Dendroloģisko parku, kurā zaļi vēl bija tikai skujskoki. Pārējos kokus nevarējām atpazīt, tikai lasījām nosaukumus. Šo parku 1897.gadā sāka veidot Maksimilians fon Siverss, kurš, studēdams Tērbatas universitātē, bija apceļojis pasauli un iepazinies ar dažādiem dendrārijiem Vācijā, Austrijā, Itālijā. Parkā viņš bija iestādījis 590 dažādus svešzemju kokus, no kuriem tagad saglabājušies vairāk par 300, bet 30 no tiem ir ievērojami retumi Eiropas mērogā.

Pēc tam apskatījām arī Skrīveru muižas drupas. Tā bija celta 1900. gadā, tad 1905. gadā nodedzināta, atjaunota, bet 1.pasaules karā otrreiz nopostīta. Neoromānikas stila pilsdrupas un skaistā pils terase liecināja par aizgājušo greznību, bet vieta bija tik skaista, ka arī mēs tādā labprāt būtu dzīvojuši. Parka strūklaka vēl nedarbojās.

Tad jau devāmies atpakaļceļā pa Daugavas otro krastu, tagad pārbraucot Rīgas HES.

Ekskursija bija galā, sakrātas pozitīvas emocijas, bijām pabijuši visi kopā.

Paldies par uzmanību!